

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Asan/18/2018
Identifikačné číslo spisu: 5017200451
Dátum vydania rozhodnutia: 28.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5017200451.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobca): W. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX G. - M. XXX, právne zast. JUDr. Antonom Kupšom, advokátom, so sídlom Moyzesova 34, 022 01 Čadca, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov, referát pôdohospodárstva, so sídlom A. Kmeťa 17, 010 01, o správnej žalobe vo veciach správneho trestania, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OOP4-2017/034032-6/CHO zo dňa 29.09.2017, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 26. marca 2018 č. k. 24Sa/38/2017-50, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím č. OU-ZA-OOP4-2017/034032-6/CHO zo dňa 29.09.2017 (ďalej na účely rozsudku len „napadnuté rozhodnutie“) žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok) zmenil rozhodnutie zo dňa 05.06.2017 č. OU-CA-PLO-2017/000344-015 prvostupňového správneho orgánu - Okresného úradu Čadca, pozemkový a lesný odbor (ďalej na účely rozsudku len „prvostupňové rozhodnutie“ resp. „prvostupňový orgán“) tak, že W. L. uznal za vinného zo spáchania priestupku podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch, ktorého sa dopustil tým, že v presne nezistených dňoch mesiaca apríl 2016 vykonal ťažbu dreva v lesnom poraste č. 1333 c 01, k.ú. X. I. N. v množstve 144 m³, hoci nebol obhospodarovateľom lesa a na ťažbu dreva nebol vydaný právne relevantný písomný súhlas odborného lesného hospodára, za čo mu podľa § 11 ods. 1 zákona o priestupkoch v spojení s § 63 ods. 5 zákona o lesoch uložil pokutu vo výške 1.400,-

€ a podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch povinnosť zaplatiť trovy konania vo výške 16,- €. O náhrade škody rozhodnuté nebolo z dôvodu, že prípadní poškodení si neuplatnili náhradu v priestupkovom konaní, čím nie je dotknuté právo poškodených domáhať sa náhrady na príslušnom súde.

2. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že skutkový stav mal preukázaný z obsahu samotného odvolania, vyjadrenia odvolateľa zo dňa 14.10.2016, z výpovedí odborného lesného hospodára X. L., V. L., realizátora predmetnej ťažby dreva, V. Z., zo súhlasu na ťažbu dreva vydaného odborným lesným hospodárom X. L. dňa 06.04.2016 a ním predloženej lesnej hospodárskej evidencie - evidencie ťažby dreva a holín na dotknutom lesnom poraste 1333c. Spornou bola skutočnosť, či ťažba dreva a jej následný odvoz bol vykonaný fyzickou osobou - odvolateľom alebo právnickou osobou - Združením vlastníkov nešťátnych lesov obce Dlhá nad Kysucou (ďalej len Združenie) a či táto činnosť bola zákonná. Odvolateľ tvrdil, že na vykonanie ťažby dreva nedal pokyn on, ale právnická osoba - Združenie, že z jeho strany nedošlo k zavinenému konaniu, pretože pokiaľ ako štatutár Združenia za Združenie vykonával ťažbu drevnej hmoty, tak ťažba bola vykonávaná v súlade s platným povolením na ťažbu zo strany odborného lesného hospodára, nedopustil sa protiprávneho konania a neporušil § 23 ods. 1 zákona o lesoch. S účinnosťou zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenských v znení neskorších predpisov sa Združenie považovalo za spoločensťo podľa tohto zákona s povinnosťou prispôbiť svoje právne pomery ustanoveniam zákona o pozemkových spoločenských. Ministerstvo vnútra SR dňom delimitácie vedie v evidencii občianskych združení Združenie ako zaniknuté. Nakoľko Združenie neprispôbilo svoje právne pomery ustanoveniam zákona o pozemkových spoločenských, dostalo sa v súlade s ust. § 31 ods. 9 zákona o pozemkových spoločenských dňom 01.07.2014 do likvidácie a ako také mohlo následne vykonávať len činnosti smerujúce k likvidácii v súlade s § 72 Obchodného zákonníka, teda nemohlo hospodáriť ani mať postavenie obhospodarovateľa lesa. Združenie bolo povinné do 1. októbra 2014 vymenovať likvidátora a oznámiť Okresnému úradu, pozemkovému a lesnému odboru Čadca jeho meno, keďže si Združenie túto povinnosť nesplnilo, ako likvidátor bol do registra pozemkových spoločenských zapísaný odvolateľ. Likvidátor robí v mene združenia len úkony smerujúce k likvidácii spoločnosti, iné úkony likvidátora nie sú dovolené. Pokiaľ odvolateľ tvrdí, že bol štatutárnym orgánom Združenia, musel resp. mal o vyššie uvedených skutočnostiach vedieť, nakoľko vyplývajú zo všeobecne záväzných právnych predpisov (§ 7 ods. 1, § 30 až § 31 zákona o pozemkových spoločenských, § 71 až § 75 Obchodného zákonníka). K uvedenému vydalo stanovisko aj Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR č. 2552/2016-720 zo dňa 25.07.2016. Pokiaľ Združenie nie je právne spôsobilé byť obhospodarovateľom lesa, a teda nemôže ani vykonávať hospodársku činnosť, nemôže ani činnosť hospodára vykonávaná na základe zmluvy so Združením byť právne relevantná. Zánikom spôsobilosti Združenia byť obhospodarovateľom lesa zaniká aj spôsobilosť hospodára vykonávať pre Združenie dohodnutú činnosť podľa zákona o lesoch. Písomný súhlas na ťažbu dreva, na ktorý sa odvolateľ odvoláva, je tak neplatným právnym úkonom. V dotknutom lesnom poraste č. 1333c nie je Združenie evidované ako obhospodarovateľ lesa a jeho činnosť môže smerovať len k likvidácii. Odvolateľ vykonával činnosť, ako sám tvrdí v mene Združenia, ktorú však Združenie už vykonávať nemôže. Odvolateľ nijakým spôsobom nepreukázal, že bol na takúto činnosť Združením na priek uvedenému poverený, že ide o vôľu Združenia, ktorú odvolateľ ako jeho štatutárny orgán prejavuje navonok.

3. Žalovaný konštatoval, že odvolateľ účelovo mení jeho doterajšie vyjadrenia, že predmetnú ťažbu vykonávalo združenie, keď pripúšťa, že v danom prípade vystupoval aj „vyložene ako splnomocnenec, či už ako štatutár právnickej osoby, alebo fyzická osoba, ako splnomocnenec nemám pasívnu legitímáciu, konal som vyložene na základe splnomocnení vlastníkov v ich mene a na ich úkor pri riešení kôrovcevej kalamity." Odvolateľom dokladované 3 ks neoverených kópií splnomocnení bez pochybnosti však v žiadnom prípade nemôžu zhojiť nezákonnosť jeho konania. Pokiaľ by aj správny orgán pripustil ich správnosť, samé o sebe, vzhľadom na výšku prezentujúceho podielu (46,66 %) ani len neoprávňujú nakladať s predmetnou parcelou CKN 4608, ktorá je vzhľadom na svoju výmeru 25 313 m² rozhodujúcou aj pre samotné evidovanie a postavenie obhospodarovateľa v dotknutom lesnom poraste 1333c, keďže tvorí 59,54 % z jeho plochy. V prípade dokladovaných splnomocnení S. W. a E.Í. L. nie je ani zrejmé, kedy boli uzavreté. „Splnomocnenie" W. W. nie je v žiadnom prípade dokladom, ktorým

môže odvolateľ preukazovať oprávnenie hospodáriť na dotknutom lesnom pozemku.

4. Žalovaný poukázal na ust. § 39 ods. 6 zákona o lesoch, v zmysle ktorého je uvedený lesný porast na účely zabezpečenia odborného hospodárenia v lesoch spoločnou vecou, a teda zabezpečiť hospodárenie v lese a odborného lesného hospodára musia dotknutí spoluvlastníci postupom podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Prijímanie rozhodnutia nemôže byť záležitosťou len dominantného spoluvlastníka. Žalovaný odkázal na výpovede dotknutých spoluvlastníkov, V. L., O. N., B. K., V. Z.Á., B. L., F. L., Q. Z. v zastúpení F. L., B. H., W. W., F. Z., W. F. W. Č., W. Š., ktorí nič bližšie k ťažbe nevedeli uviesť, ani vyčísliť škodu. Tvrdenie odvolateľa o zastupovaní podielov neznámych vlastníkov známymi vlastníkmi nemá oporu v platnej legislatíve.

5. Podľa žalovaného odvolateľ nebol oprávnený na vykonanie predmetnej ťažby dreva v lesnom poraste č. 1333c, napriek tomu vykonal činnosti a právne úkony, ktoré viedli k jej vykonaniu. Vstúpil do jednania s odborným lesným hospodárom, dohodol sa s V. L. na realizácii ťažby dreva, dal pokyn na jej vykonanie, organizoval odvoz, resp. predaj vyťaženej drevnej hmoty. Bez vedomého konania odvolateľa ako fyzickej osoby by k predmetnej ťažbe dreva týmto spôsobom nedošlo. Tým, že odvolateľ vykonal ťažbu dreva, hoci nemá postavenie obhospodarovateľa lesa a na ťažbu nebol vydaný právne relevantný písomný súhlas hospodára, vykonal činnosť, na ktorú nebol oprávnený, čím naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch. Žalovaný zmenil výrokovú časť napadnutého rozhodnutia predovšetkým z dôvodov, že táto neobsahovala skutkovú podstatu priestupku podľa § 63 zákona o lesoch, ktorú mal odvolateľ svojim konaním naplniť a tiež preto, aby výrok rozhodnutia spĺňal podmienku určitosti a jednoznačnosti. Žalovaný výšku uloženej sankcie považuje za primeranú, spĺňajúcu nielen represívnu, ale aj preventívnu funkciu. Nebezpečnosť jeho konania je potrebné vidieť aj v tom, že odvolateľ sa týmto spôsobom snaží vstupovať do hospodárenia v lesných porastoch, ku ktorým nemá žiadne oprávnenie (nie je ich obhospodarovateľ, ani len vlastník, resp. spoluvlastník), pričom rozhoduje o procesoch ťažby dreva a predaja takto vyťaženej drevnej hmoty výlučne sám, bez zainteresovanosti všetkých skutočných vlastníkov dotknutých lesných porastov.

II.

Konanie na správnom súde

A)

Žalobou podanou na Krajský súd v Žiline (ďalej len „správny súd“) sa žalobca domáhal zrušenia žalovaného rozhodnutia ako nezákonného. Namietal, že z jeho strany nedošlo k zavinenému konaniu, pretože pokiaľ ako štatutár Združenia za Združenie vykonávali ťažbu drevnej hmoty, tak ťažba bola vykonávaná v súlade s vydaným povolením na ťažbu zo strany odborného lesného hospodára X. L.. Zo strany žalobcu neexistuje zavinené porušenie povinnosti, pretože žalobca nenesie zodpovednosť za to, že ak mu bol vydaný riadny súhlas na ťažbu odborným lesným hospodárom, nedopustil sa protiprávneho konania a neporušil § 23 ods. 1 zákona o lesoch. V danom prípade neexistuje žiadne ani úmyselné, ani nedbanlivostné protiprávne konanie zo strany žalobcu. V praxi jednoznačne platí, že keď bolo vydané povolenie, rozhodnutie osobou oprávnenou vydať takéto povolenie a osoba konala na základe tohto povolenia, rozhodnutia a dodatočne sa zistí, že povolenie alebo rozhodnutie vydala neoprávnená osoba, má sa za to, že ten, čo konal na základe tohto povolenia alebo rozhodnutia, nenesie za to zodpovednosť. Odborný lesný hospodár postupoval v súlade s § 48 zákona o lesoch, ktoré povinnosti mu vyplývajú z tohto ustanovenia a súhlas na ťažbu nevydával žalobcovi, ale súhlas vydával právnickej osobe Združeniu vlastníkov neštátnych lesov obce Dlhá nad Kysucou. Ak žalobca a odborný lesný hospodár postupovali v súlade so zákonom o lesoch, nedošlo k porušeniu povinností, teda k spáchaniu priestupku, za ktorý bol žalobca uznaný vinným podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch.

B)

6. Krajský súd v Žiline ako správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia podľa § 194 a nasl. S.s.p. v spojení s § 177 a nasl. S.s.p. v medziach žalobných bodov dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom a preto žalobu podľa § 190 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

7. Podľa názoru správneho súdu v konaní nebolo sporné, že Združenie vlastníkov neštátnych lesov obce

Dlhá nad Kysucou, ktoré vzniklo v apríli 1996 podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov neprispôsobilo svoje právne pomery zákonu č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločnostiach v znení neskorších predpisov, podľa § 31 ods. 9 citovaného zákona sa dostalo do likvidácie a Okresným úradom, pozemkovým a lesným odborom Čadca je preto evidované ako subjekt v likvidácii, môže vykonávať len činnosti v zmysle § 72 Obchodného zákonníka (teda len smerujúce k likvidácii). Združenie aj podľa stanoviska Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 2552/2016-720 zo dňa 25.07.2016 počnúc dňom 01.07.2014 vôbec nemalo byť evidované ako obhospodarovateľ lesa, nespĺnilo podmienku ust. § 31 ods. 5, ods. 6 zákona č. 97/2013 Z.z., čo malo za následok, že od 01.07.2014 je zo zákona v likvidácii; združenie preto ex lege nie je právne spôsobilé byť obhospodarovateľom lesa a aj postavenie odborného lesného hospodára a zabezpečovanie odborného hospodárenia v lesoch v zmysle zákona o lesoch nie je v takomto prípade v súlade so zákonom o lesoch.

8. Súd mal z listinných dôkazov za preukázané, že súhlas na ťažbu dreva zo dňa 06.04.2016 bol vydaný odborným lesným hospodárom X. L. pre obhospodarovateľa lesa Združenie vlastníkov neštátnych lesov Dlhá nad Kysucou v zastúpení žalobcom W.T. L.. Z výpovede X. L. zo dňa 05.05.2017 vyplynulo, že písomný súhlas na ťažbu odovzdal žalobcovi, ťažbu evidoval v lesohospodárskej evidencii podľa údajov, ktoré mu poskytol žalobca, bral ho ako predsedu Združenia vlastníkov neštátnych lesov Dlhá nad Kysucou. Súd potom čo vzal do úvahy aj ďalšie vykonané dôkazy jednotlivo i v ich súhrne (okrem iného výpoveď V. L., ktorý ťažbu zrealizoval a potvrdil, že peniaze mu vyplatil žalobca, jemu ako Združeniu predložil faktúru na uhradenie a aj odvoz dreva organizoval žalobca) nemal pochybnosti, že konanie žalobcu bolo vedomé a jeho úmysel jednoznačne smeroval k ťažbe dreva v danej lokalite, a aj v lesnom poraste k výrubu stromov podľa zabezpečenej fotodokumentácie skutočne došlo, čo je preukázané ohliadkou miesta výrubu dreva zo dňa 19.05.2016, preto podľa názoru súdu prvostupňový správny orgán a ani žalovaný nepochybil, keď uznal žalobcu za vinného zo spáchania priestupku na úseku lesného hospodárstva podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch v znení neskorších predpisov. Žalobca vykonal ťažbu dreva, hoci nemal od 01.07.2014 postavenie obhospodarovateľa lesa v zmysle § 2 písm. p) zákona o lesoch, vykonal teda činnosť v zmysle § 31 ods. 1 písm. j) zákona o lesoch, čím sa dopustil konania, na ktoré nebol oprávnený a ktorá činnosť - ťažiť stromy a odvážať ich - bola a je zakázaná. V konaní nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že by boli splnené podmienky pre ťažbu dreva žalobcom v zmysle výnimiek podľa § 31 ods. 3 a 6 zákona o lesoch.

9. Správny súd neprihliadol na námietku žalobcu, že z jeho strany nedošlo k zavinenému konaniu, ťažbu drevnej hmoty vykonávali za Združenie, bola v súlade s vydaným povolením odborného lesného hospodára X. L., neporušil ust. § 23 ods. 1 zákona o lesoch a nedopustil sa protiprávneho konania (ani úmyselného ani nedbanlivostného).

10. Súd zdôraznil, že zavinenie je založené na intelektuálnej a vôľovej zložke. Existujú dva druhy zavinenia; úmyselné a nedbanlivostné. Rozdiel medzi úmyselným a nedbanlivostným zavinením spočíva v tom, že pri zavinení z nedbanlivosti a to pri vedomej nedbanlivosti páchatel' priestupku vie, že môže spôsobiť následok, kým pri nevedomej nedbanlivosti o tejto možnosti ani nemusí vedieť. U páchatel'a, ktorý pácha priestupok z nevedomej nedbanlivosti, je zodpovednosť založená na povinnosti osoby predvídať určité skutočnosti, a preto sa od nej vyžaduje určitá miera opatrnosti. Podmienky zodpovednosti sú stanovené kumulatívne spojením prvkov, ktoré sú rovnocenné, t.j. vedieť mal a mohol. V prejednávanej veci došlo k naplneniu všetkých štyroch znakov skutkovej podstaty priestupku, vrátane jeho subjektívnej stránky tým, že žalobca na lesných pozemkoch ťažil stromy a ich časti, hoci nemal postavenie obhospodarovateľa lesa, čím vykonával činnosť, na ktorú nebol oprávnený. Bol to žalobca, ktorý jednal s odborným lesným hospodárom X. L., ktorého postavenie v danom prípade nebolo v súlade so zákonom o lesoch, dohodol sa s V. L. na realizácii ťažby dreva, dal pokyn na jej vykonanie, organizoval odvoz aj predaj vyťaženej drevnej hmoty. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a obranu žalobcu je potrebné jeho konanie z hľadiska subjektívnej stránky právne kvalifikovať minimálne ako vedomú nedbanlivosť, nakoľko združenie, za ktoré konal, už nebolo právne spôsobilé byť obhospodarovateľom lesa. Pre tvrdenie žalobcu, že v praxi platí, že keď bolo vydané povolenie a dodatočne sa zistí, že povolenie alebo rozhodnutie vydala neoprávnená osoba, má sa za to,

že ten, čo konal na základe tohto povolenia alebo rozhodnutia, nenesie za to zodpovednosť, žalobca nepredložil žiaden relevantný dôkaz a ani nezdôvodnil, o čo sa pri takomto tvrdení opiera.

11. Z uvedených dôvodov dospel správny súd k záveru, že námietky žalobcu nie sú spôsobilé prívodiť zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia a súd sám nezistil vady konania, pre ktoré by bolo potrebné zrušiť žalobou napadnuté rozhodnutie, ktoré je v súlade so zákonom, žalovaný vec správne právne posúdil, pričom sa náležite vysporiadal s námietkami žalobcu a svoje rozhodnutie dostačujúco odôvodnil, preto žalobu žalobcu ako v celom rozsahu nedôvodnú podľa ust. § 190 Správneho súdneho poriadku zamietol.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) kasačnou sťažnosťou z 25.05.2018 (č. I. 64) ktorou namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.).

12. Trval na tom, že rozhodnutie je v rozpore s § 2, 3, 4, 11 zákona č. 372/1990 Z.z. a § 23 ods. 1 o lesoch a opätovne poukázal na to, že v praxi jednoznačne platí, že keď bolo vydané povolenie, rozhodnutie osobou oprávnenou vydať takéto povolenie a osoba konala na základe tohto povolenia, rozhodnutia a dodatočne sa zistí, že povolenie alebo rozhodnutie vydala neoprávnená osoba, má sa za to, že ten, čo konal na základe tohto povolenia alebo rozhodnutia, nenesie za to zodpovednosť.

13. Namietal, že krajský súd sa nevysporiadal s námietkami, ktoré vzniesol vo svojej žalobe a naďalej tvrdil že povolenie bolo riadne vydané odborným lesným hospodárom Združeniu vlastníkov neštátnych lesov obce Dlhá nad Kysucou v zastúpení žalobcom, ktorý je predsedom tohto Združenia. Žalobca nemal povinnosť preskúmať odbornú spôsobilosť osoby, ktorá mu vydala povolenie na ťažbu, pretože ak táto osoba mala uzatvorenú zmluvu so Združením, žalobca ako zástupca Združenia nemá možnosť nijakým spôsobom zistiť, resp. si overiť, či takejto osobe oprávnenie bolo odňaté a keďže odborný lesný hospodár (OLH) nie je v zozname vyčiarknutých osôb ako OLH, nie je dôvod rozporovať resp. spochybňovať jeho oprávnenie na činnosť. Z uvedeného vyplýva, že žalobca ako predseda združenia konal za právnickú osobu, nie za svoju osobu, čo po celý čas je zo šetrenia známe a nie je možné presúvať zodpovednosť za právnickú osobu štatutárovi združenia a preto ani žalobca nepokladal za dôvodné, aby krajskému súdu takýto dôkaz predkladal, pretože OLH R.. X. L. je stále vedený ako odborný lesný hospodár.

14. Poukázal na to, že tým, že sa dohodol s p. V. L. na vykonaní ťažby, konanie žalobcu ako štatutára združenia smerovalo k realizácii povinností, na ktoré sa zaviazal ako predseda Združenia, ktorý háji záujmy členov Združenia a ťažbu vykonal na základe riadneho povolenia, nemožno mu pripisovať porušenie povinností, keď konal v súlade so zákonom o lesoch a pokiaľ by mal žalobca vedomosť, že Združenie vlastníkov neštátnych lesov bolo administratívne dané do likvidácie, o čom nemal žiadnu vedomosť, nedopustil sa priestupku tak, ako mu je kladený za vinu a celá zodpovednosť za Združenie je zo strany správneho orgánu, ako i súdu prenášaná na fyzickú osobu ako zástupcu združenia a nik sa týmto tvrdením a argumentovaním nezaoberal aj napriek tomu, že táto skutočnosť je známa zo správneho spisu a teda vyvstáva otázka, kto je zodpovedný, či Združenie vlastníkov neštátnych lesov alebo jeho štatutárny zástupca a pokiaľ na povolení figuruje Združenie vlastníkov neštátnych lesov, nie je doteraz zrejmé, z akého dôvodu je postihnutý predseda, ktorý konal ako zástupca Združenia a v tomto smere je postihnutá fyzická osoba, ktorá konala za Združenie. Je to úplne v rozpore s obsahom správneho spisu a zodpovednosť je nedôvodne prenesená na fyzickú osobu s poukazom aj na argumenty, ktoré uvádzal vo svojej žalobe.

15. Na základe vyššie uvedeného sťažovateľ navrhol rozsudok Krajského súdu v Žiline v zmysle § 462 ods. 1 S.s.p. zrušiť eventuálne v zmysle § 462 ods. 2 S.s.p. zmeniť tak, že zruší rozhodnutie žalovaného

a vec mu vráti na ďalšie konanie.

B)

16. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti odkázal na obsah svojho vyjadrenia k žalobe.

IV.

Právne názory kasačného súdu

17. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „Najvyšší súd“) konajúci ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 ods. 2 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná.

Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28.apríla 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

18. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je v medziach uvedených v § 453 S.s.p. prieskum prípustnosti a následne dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, preto kasačný súd primárne na základe dôvodov kasačnej sťažnosti preskúmal relevanciu vytýkaných nedostatkov konania správneho súdu a napadnutého rozsudku v rozsahu sťažnostného bodu.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a pri nemennosti skutkového stavu (§ 454 v spojení s § 441 S.s.p.) o preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) kasačný súd pristúpil k prieskumu oprávnenosti vyššie uvedených dôvodov kasačnej sťažnosti.

19. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd tiež zdôrazniť, že právo na súdnu ochranu (čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky) nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzujúcim podmienkam (čl. 51 ods. 1 ústavy). To platí aj v prípade kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku (§ 438 ods. 1 S.s.p.), ktorý nie je možné použiť „celoplošne“ na odstránenie nespokojnosti účastníka konania s akýmkoľvek rozhodnutím správneho súdu a ktorej aplikácia môže narušiť princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (§ 145 S.s.p.).

20. V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok správneho súdu, ktorým bola správna žaloba vo veciach správneho trestania zamietnutá. Kasačný súd po preskúmaní rozsudku Krajského súdu v Žiline a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu konštatuje, že nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení rozsudku krajského súdu. Závery krajského súdu spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

21. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti ako sťažnostný dôvod namietal nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom, ktorého rozhodnutie (čo rovnako vytýkal žalovanému rozhodnutiu v žalobe) je v rozpore s ust. § 2, 3, 4, 11 zákona č. 372/1990 Z.z. o priestupkoch a § 23 ods. 1 o lesoch a tiež namietal nedostatočné vysporiadanie sa s námietkou, že zodpovednosť Združenia je prenášaná na neho ako fyzickú osobu ako zástupcu Združenia, ktorý konal za Združenie a pokiaľ na povolení figuruje Združenie nie je zrejmé z akého dôvodu je postihnutý predseda, čo je úplne v rozpore s obsahom správneho spisu. Uvedený dôvod kasačnej sťažnosti ako aj súvisiace námietky vyhodnotil kasačný súd ako neopodstatnené z nasledovných dôvodov.

22. Podľa § 177 ods. 1 S.s.p. správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

Podľa § 194 ods. 1 S.s.p. správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

Podľa § 2 písm. p) zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o lesoch) v znení účinnom k 30.06.2016 na účely tohto zákona sa rozumie obhospodarovateľom lesa právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá hospodári na lesných pozemkoch.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona orgán štátnej správy lesného hospodárstva na účely zistenia aktuálneho stavu o účastníkoch konaní podľa tohto zákona vedie evidenciu lesných pozemkov podľa obhospodarovateľov lesov a odborných lesných hospodárov (ďalej len „hospodár“).

Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona obhospodarovateľ lesa je povinný orgánu štátnej správy lesného hospodárstva predložiť doklady, preukazujúce oprávnenie hospodáriť v lese, s identifikáciou dotknutých lesných pozemkov podľa stavu katastra nehnuteľností⁷⁾ a jednotiek priestorového rozdelenia (§ 39 ods. 1) do 15 dní od vzniku oprávnenia hospodáriť v lese alebo od vzniku zmien v rozsahu oprávnenia hospodáriť v lese.

Podľa § 23 ods. 1 citovaného zákona ťažba sa môže vykonať len po vyznačení ťažby a na základe písomného súhlasu hospodára.

Podľa § 47 ods. 10 citovaného zákona obhospodarovateľ lesa, okrem právnickej osoby podľa odseku 2, je povinný do 15 dní odo dňa, keď sa stal obhospodarovateľom lesa alebo od zániku zmluvného vzťahu s doterajším hospodárom, uzavrieť písomne zmluvu na výkon činnosti podľa § 48 s vybraným hospodárom a predložiť kópiu zmluvy do 15 dní od jej platnosti príslušnému orgánu štátnej správy na zápis do evidencie podľa § 4 ods. 1; ak ide o právnickú osobu podľa odseku 2, táto predkladá len oznámenie podľa § 4 ods. 2.

Podľa § 31 ods. 1 písm. j) citovaného zákona na lesných pozemkoch je zakázané ťažiť stromy alebo kry, alebo odnášať alebo odväzať stromy, kry alebo ich časti vrátane dreva ležiaceho na zemi.

Podľa § 31 ods. 3 citovaného zákona zákazy uvedené v odseku 1 písm. a) až j) sa nevzťahujú na obhospodarovateľa lesa pri zabezpečovaní hospodárenia v lese a využívaní ostatných lesných produktov, ak nie sú tieto činnosti upravené osobitnými predpismi³⁸⁾ a pri činnostiach na odvrátenie ohrozenia života alebo zdravia alebo bezprostredného poškodenia majetku a pri plnení úloh Horskou záchrannou službou.^{49a)}

Podľa § 48 ods. 2 písm. k) citovaného zákona hospodár je povinný zabezpečiť a kontrolovať vyznačenie ťažby a vydávať písomný súhlas na vykonanie ťažby.

Podľa § 48 ods. 3 písm. d) citovaného zákona hospodár je oprávnený dať súhlas na vykonanie náhodnej ťažby nad objem predpísaný programom starostlivosti pre lesný celok alebo vlastnícky celok.

Podľa § 63 ods. 1 písm. o) citovaného zákona v znení účinnom do 31.12.2017 priestupku na úseku lesného hospodárstva sa dopustí ten, kto na lesných pozemkoch ťaží stromy alebo kry, alebo stromy, kry, alebo ich časti, vrátane dreva ležiaceho na zemi, odnáša alebo odväža.

Podľa § 63 ods. 5 citovaného zákona za priestupok podľa odseku 1 písm. m) až q) možno uložiť pokutu do 3 320 eur.

Podľa § 63 ods. 7 citovaného zákona na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch.

Podľa ust. § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch je priestupkom zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa ust. § 3 zákona o priestupkoch na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona o priestupkoch priestupok je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel vedel, že môže svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že tento záujem neporuší alebo neohrozí, alebo nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

Podľa ust. § 32 ods. 1 zákona o správnom konaní správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa ust. § 32 ods. 2 zákona o správnom konaní podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Podľa ust. § 34 ods. 5 zákona o správnom konaní správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa ust. § 46 zákona o správnom konaní rozhodnutie musí byť vydané v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

23. Podľa názoru kasačného súdu boli v správnom konaní dostatočne preukázané tie skutočnosti, z ktorých žalovaný správnu aplikáciu príslušných ustanovení vyvodil čiastkové právne závery, na základe ktorých následne dôvodne ustálil zodpovednosť sťažovateľa za konanie naplňajúce znaky priestupku podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch a tieto majú oporu v dôkazoch nachádzajúcich sa v spisovom materiáli žalovaného a tieto nie sú s ním v rozpore ako všeobecne tvrdí sťažovateľ bez bližšej konkretizácie.

24. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného predovšetkým vyplýva, že sťažovateľ v priebehu správneho konania nespochybnil, že Združenie vlastníkov neštátnych lesov obce Dlhá nad Kysucou vzniklo v apríli 1996 podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov. Na základe zmluvy č. 99/10/Np/2007 o spoločnom obhospodarovaní lesného pôdneho fondu zo dňa 21.08.2007 uzatvorenej medzi Združením a Lesmi Slovenskej republiky, š.p. Odštepým závozom Čadca Združenie vykonávalo lesohospodársku činnosť. S účinnosťou zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločnostiach v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o pozemkových spoločnostiach) sa Združenie považovalo za spoločnosť podľa tohto zákona s povinnosťou prispôsobiť svoje právne pomery ustanoveniam zákona o pozemkových spoločnostiach. Pretože Združenie neprispôbilo svoje právne pomery zákonu č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločnostiach podľa § 31 ods. 9 citovaného zákona sa dostalo dňom 01.07.2014 do likvidácie, Okresným úradom, pozemkovým a lesným odborom Čadca bolo preto evidované ako subjekt v likvidácii, mohlo vykonávať len činnosti v zmysle § 72 Obchodného zákonníka (teda len smerujúce k likvidácii) a teda nemohlo hospodáriť ani mať postavenie obhospodarovateľa lesa. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj zo stanoviska Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 2552/2016-720 zo dňa 25.07.2016, podľa ktorého Združenie preto ex lege nie je právne spôsobilé byť obhospodarovateľom lesa a aj postavenie odborného lesného hospodára a zabezpečovanie odborného hospodárenia v lesoch v zmysle zákona o lesoch nie je v takomto prípade v súlade so zákonom o lesoch.

25. Združenie bolo povinné do 1. októbra 2014 vymenovať likvidátora a oznámiť OÚ PLO Čadca jeho meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu. Z dôvodov, že si Združenie túto povinnosť nespĺnilo, OÚ PLO Čadca v súlade s ustanovením § 31 ods. 9 zákona o pozemkových spoločnostiach zapísal ako likvidátora do registra pozemkových spoločností vedenom na OÚ PLO Čadca sťažovateľa. Žalovaný dôvodne poukázal na to, že na likvidátora prechádza pôsobnosť štatutárneho orgánu konať v mene združenia podľa § 72 Obchodného zákonníka, likvidátor robí v mene združenia len úkony smerujúce k likvidácii spoločnosti s tým, že iné úkony likvidátora nie sú dovolené. Zrušená spoločnosť nie je oprávnená vykonávať podnikateľskú, resp. inú činnosť a pokračovať vo svojom predmete činnosti. Vychádzajúc z uvedeného žalovaný správne konštatoval, že pokiaľ by likvidátor, v danom prípade odvolateľ (sťažovateľ), vykonal právne úkony, ktoré sa netýkajú likvidácie, ide o prekročenie jeho právomoci určenej zákonom a takýto právny úkon spoločnosť nezaväzuje. Pokiaľ teda sťažovateľ nespochybnil svoju pozíciu štatutára Združenia, je nepochybné, že o týchto skutočnostiach vedel resp. z titulu takejto funkcie vedieť mal (príslušnému okresnému úradu oznamovacia povinnosť v súvislosti s prispôbením právnych pomerov zo zákona nevyplýva), pričom v tejto situácii o to viac platí zásada „neznalosť zákona neospravedlňuje“ a preto neobstojí jeho argumentácia, že nemal žiadnu vedomosť o tom, že Združenie bolo administratívne dané do likvidácie.

26. Žalovaný dôvodne s odkazom na ust. § 47 ods. 10 zákona o lesoch, podľa ktorého

obhospodarovateľ lesa je povinný uzavrieť písomnú zmluvu na výkon činností podľa § 48 s vybraným odborným lesným hospodárom (ďalej len hospodár) a ust. § 23 ods. 1 zákona o lesoch, podľa ktorého na základe písomného súhlasu na ťažbu dreva vydaným zmluvným hospodárom len obhospodarovateľ lesa môže vykonať ťažbu dreva, poukázal na to, že pokiaľ však Združenie nie je právne spôsobilé byť obhospodarovateľom lesa a teda nemôže ani vykonávať hospodársku činnosť, nemôže ani činnosť hospodára vykonávaná na základe zmluvy so Združením byť právne relevantná. Zánikom spôsobilosti Združenia byť obhospodarovateľom lesa zaniká aj spôsobilosť hospodára vykonávať pre Združenie dohodnutú činnosť podľa zákona o lesoch. Písomný súhlas na ťažbu dreva, na ktorý sa odvolateľ odvoláva, je tak neplatným právnym úkonom a zdôvodňovať ním samotné vykonanie ťažby je právne nenáležité. Nemôže na základ neplatného právneho úkonu vzniknúť právny úkon. Je zrejmé, že hospodár v danom prípade vykonával svoju činnosť pre osobu, ktorá nie je obhospodarovateľom lesa, a teda ako odborne spôsobilá osoba vykonával činnosť nad rámec zákona o lesoch.

27. S takýmto záverom žalovaného, ktorý dôvodne zohľadnil aj správny súd, sa kasačný súd plne stotožňuje a dodáva, že ani námietka sťažovateľa, že súhlas na ťažbu dreva zo 6.4.2016 bol formálne vydaný pre Združenie a teda ak došlo k porušeniu povinnosti, tak nie zo strany žalobcu, ale Združenia, je právne mylná, keďže Združenie, ktoré už v tom čase bolo zo zákona zrušené (o čom v pozícii jeho štatutára - predsedu vedel resp. vedieť mal) a teda je nepochybné, že pre Združenie, ktoré v tom čase už zo zákona nebolo spôsobilé byť obhospodarovateľom lesa a teda nemalo a nemohlo mať ani dohodu s odborným lesným hospodárom, nemal takýto súhlas žiadne účinky a ak sťažovateľ (v tom čase oprávnený zo zákona už len k úkonom smerujúcim k likvidácii Združenia a nie k ťažbe dreva v mene Združenia) napriek tejto skutočnosti vykonal právny úkon spočívajúci v realizácii ťažby dreva, fakticky konal ako fyzická osoba za seba (vo svojom mene, keďže sa nepreukázalo, že by konal z poverenia resp. so súhlasom všetkých vlastníkov dotknutého lesného porastu) pričom sám nie je vlastníkom alebo spoluvlastníkom a ani obhospodarovateľom dotknutého lesného porastu a v súlade s ust. § 4 zákona o lesoch nevie preukázať oprávnenie hospodáriť v dotknutom lesnom poraste.

28. Záveru, že sťažovateľ konal vo svojom záujme a teda vo svojom mene (čo sa vo všeobecnosti aj v prípade existujúcej funkčnej spoločnosti považuje za prekročenie právomoci, ktoré samotnú spoločnosť nezaväzuje) nasvedčujú aj výpovede v konaní vypočutých dotknutých vlastníkov, podľa ktorých predseda Združenia neoboznamuje vlastníkov o vykonávaní ťažby ani neinformuje o odvoze a predaji dreva, nepredložil prerozdelenie zisku podľa jednotlivých parciel, vlastníci nevedia aká drevná hmota bola v skutočnosti vyťažená ani komu a za akú cenu bola odpredaná, z uvedenej ťažby žiadne peniaze nedostali, vyťažené drevo nevideli, čo vyvoláva dôvodné pochybnosti o náležitom výkone funkcie v záujme Združenia a jeho členov - vlastníkov (ktorým on ani nie je).

29. V tejto súvislosti kasačný súd ako obiter dictum pripomína, že aj v zmysle zákona č. 91/2016 Z.z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb, ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.7.2016 (ktorého cieľom podľa dôvodovej správy je byť účinným nástrojom na boj proti ekonomickým trestným činom, dosiahnuť, aby fyzické osoby nepáchali trestnú činnosť prostredníctvom právnických osôb a prostredníctvom neho vyzývať osoby konajúce za právnické osoby k zodpovednému výkonu ich funkcie) Právnickej osobe nemožno pričítať konanie osoby, ktorá koná ako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu, alebo iná osoba, ktorá je oprávnená menom právnickej osoby alebo za právnickú osobu konať (napr. prokurista), vykonáva kontrolnú činnosť alebo dohľad v rámci právnickej osoby, je oprávnená zastupovať právnickú osobu alebo za ňu rozhodovať, ak táto síce konala v mene právnickej osoby alebo jej prostredníctvom, ale konala výlučne vo vlastnom záujme" (Mičudová, Trestná zodpovednosť právnických osôb, Systém ASPI LIT213395SK).

30. Pokiaľ teda na základe uvedených čiastkových záverov žalovaný na základe vykonaných dôkazov (ktoré samotné sťažovateľ nespochybnil) ustálil, že odvolateľ (sťažovateľ) tým, že vykonal ťažbu dreva, hoci nemal postavenie obhospodarovateľa lesa a na ťažbu nebol vydaný právne relevantný písomný súhlas hospodára, vykonal činnosť, na ktorú nebol oprávnený a ktorú má podľa § 31 ods. 1 písm. j) zákona o lesoch vo všeobecnosti zakázanú, naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 63 ods. 1

písm. o) zákona o lesoch, jeho záver je v súlade so zákonom, s čím sa dôvodne stotožnil aj správny súd. Kasačný súd rovnako ako správny súd nemal pochybnosti o naplnení všetkých štyroch znakov skutkovej, ktoré možno s primeranou určitosťou identifikovať v argumentačne bohatom a presvedčivým spôsobom zdôvodnenom rozhodnutí žalovaného.

31. Kasačný súd považuje za náležité aj zdôvodnenie výšky sankcie žalovaným prihladnutím na nebezpečnosť konania páchatel'a spočívajúceho v snahe vstupovať do hospodárenia v lesných porastoch, ku ktorým nemá žiadne oprávnenie (nie je ich obhospodarovateľom, ani len vlastníkom resp. ich spoluvlastníkom), pričom rozhoduje o procesoch ťažby dreva a predaja takto vyťaženej drevenej hmoty výlučne sám, bez zainteresovanosti všetkých skutočných vlastníkov dotknutých lesných porastov, čomu nasvedčuje aj sťažovateľom (resp. jeho právnym zástupcom) naznačovaná konštrukcia akéhosi plánovitého kalkulu so zbavením sa zodpovednosti obídenním zákona, ktorý bez ďalšieho vydáva za „jednoznačnú prax“ a opakovane sa dožaduje sa jej zohľadnenia v predmetnej veci. V tejto súvislosti kasačný súd považuje za potrebné pripomenúť, že zásada, že sa nikto nemôže dovoľávať vlastnej nepoctivosti (nemo turpitudinem suam allegans auditor) chráni poctivú stranu proti nepoctivej, a netýka sa prípadov kedy o simulácii právneho úkonu vedeli obidve zmluvné strany (z uznesenia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 129/2006 z 23.9.2008).

32. Z uvedených dôvodov kasačný súd vyhodnotil námietku sťažovateľa o nesprávnom právnom posúdení veci ako nedôvodnú a zdôrazňuje, že nemožno považovať za porušenie práva účastníka skutočnosť, že správny orgán resp. správny súd neodôvodnil svoje rozhodnutia podľa jeho predstáv. Treba zdôrazniť, že pod pojmom nesprávne posúdenie možno rozumieť predovšetkým nesprávnu aplikáciu právnej normy (hypotéza ako právny skutkový stav a dispozícia) na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, resp. nesprávny výber ustanovenia alebo nesprávny výber právneho predpisu. Sťažovateľom účelové ignorovanie tých skutočností, ktoré dostatočne presvedčivo zdôvodňujú čiastkové závery ku ktorému dospel žalovaný a trvanie na ním opakovanom tvrdení o nepreukázaní ustálenej zodpovednosti bez uvedenia zákonných ustanovení poskytujúcich oporu jeho vlastnej konštrukcii zodpovednostného vzťahu neposkytujú dostatok dôvodov pre konštatovanie záveru o nesprávnom právnom posúdení veci, ktoré vytyka sťažovateľ.

33. Kasačný súd má teda rovnako ako správny súd za preukázané, že žalovaný postupoval v súlade s citovanými ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. z., ktoré upravujú postup pri zistení predmetného priestupku a rešpektovali základné zásady správneho konania ako aj ústavné práva sťažovateľa. Výrok napadnutého rozhodnutia je dostatočne určitý a je z neho zrejмый aj výsledok konania, a to uloženie sankcie za priestupok.

34. K námietke sťažovateľa týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu, ktorý sa „nevysporiadal s námietkami vznesenými v žalobe“ kasačný súd dodáva, že správny súd sa v odôvodnení správne zaoberal pre konanie relevantnými námietkami a argumentmi, a preto nemožno rozhodnutie, v ktorom správny súd nedal podľa názoru sťažovateľa odpoveď na úplne všetky sťažovateľom nastolené otázky považovať bez ďalšieho za arbitrárne, nedostatočne odôvodnené či nezákonné.

35. V tejto súvislosti Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom všeobecných súdov nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť tento právny názor svojím vlastným (II. ÚS 134/09, I. ÚS 417/08, III. ÚS 465/2016).

36. Kasačný súd má na základe vyššie uvedených záverov za preukázané, že správny súd postupoval správne, keď žalobu zamietol. Napadnuté rozhodnutie žalovaného má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia, pričom vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je obsažne logicky vyhodnotené a v súlade so zákonom riadne a presvedčivo právne posúdené. Uvedené možno konštatovať aj o rozhodnutí správneho súdu, ktoré spĺňa atribúty rozhodnutia zaručujúceho právo na spravodlivý proces a v konaní pri rozhodovaní správneho súdu nebolo zistené porušenie zákona (§ 440 S.s.p.). Kasačný súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi konštatovanými v predchádzajúcich konaniach o tom, že sťažovateľ sa dopustil predmetného priestupku.

37. Pre úplnosť považuje kasačný súd za potrebné uviesť, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne nové skutočnosti, právne významné pre uvedené konanie, s ktorými by sa správny súd v rámci svojho konania nezaoberal. Sťažovateľom bližšie nekonkretizovanou „jednoznačnou praxou“, ktorej zohľadnenia sa opakovane v konaniach pred správnymi orgánmi a súdmi domáhal, sa kasačný súd z rovnakých dôvodov ako správny súd bližšie nezaoberal. Námietky sťažovateľa uplatnené v kasačnej sťažnosti teda nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku správneho súdu.

38. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 461 S.s.p. kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

39. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.).

Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).